

Mål og ramme for BarnUnge21

BarnUnge21 er betegnelsen på en prosess som skal legge grunnlaget for en målrettet, helhetlig og koordinert nasjonal innsats for forskning, utvikling og innovasjon rettet mot utsatte barn og unge. Dette er barn og unge som står i fare for marginalisering og utenforskap, og som over tid kan ha behov for bistand fra ulike hjelpetjenester. Strategiarbeidet skal fremme og initiere en kunnskapsbasert politikk på området og må ses i sammenheng med prioriteringene i Langtidsplanen for forskning. Strategien skal understøtte departementenes sektoransvar for forskning samt myndighetenes og tjenestens behov for forskningsbasert kunnskap på området utsatte barn og unge.

Det er Barne- og familiedepartementet som på vegne av regjeringen og andre involverte departementer er oppdragsgiver for BarnUnge21. Det er oppnevnt en strategigruppe som har ansvaret for strategien, og Forskningsrådet er sekretariat for arbeidet. BarnUnge21 prosessen hadde formell oppstart 22. og 23. august, og skal utarbeide en samlet strategi innen 1. desember 2020. Etter overlevering av strategien til departementet, skal BarnUnge21 legges til grunn for videre arbeid med implementering og oppfølging av forslagene til tiltak.

Prioriterte områder i strategiarbeidet

Norge er et godt sted å vokse opp for de fleste barn, og det er generell politiske enighet om å prioritere barn og unges oppvekstvilkår. FNs barnekonvensjon ble for eksempel i 2003 en del av norsk lovgivning og skal sikre barns rettigheter. Barnekonvensjonen har en spesiell status ved at den går foran andre norske lover dersom de står mot hverandre. Den gjelder alle under 18 år, og hovedprinsippet er at barnets beste skal komme først, i alle situasjoner, og overalt.

Barn er generelt en sårbar gruppe med spesielle behov for beskyttelse, og det viser seg at barn i ekstra sårbare livssituasjoner er de med størst risiko for å oppleve brudd på sine rettigheter - både fordi de ikke kjenner til eller er i stand til å ivareta sine rettigheter, og fordi sårbarheten ofte innebærer risiko for utenforskap og marginal deltakelse og medvirkning. Undersøkelser viser at tidligere barnevernsbarn har vesentlig dårligere utsikter enn andre på områder som utdanning og inntekt, og figurerer oftere i statistikker over arbeidsledighet, uførhet og som brukere av sosialhjelp. En viktig forutsetning for å unngå utenforskap er at tjenester i ulike sektorer samarbeider for å hjelpe barn og unge med sammensatte behov (jf Barneombudets supplerende rapport til FNs barnekomité 2017).

Pågangen til barnevern, familievern og krisesentre øker. BarnUnge21-strategien avgrensner sitt arbeid til å omfatte barn og unge i risiko for å ha behov for tett oppfølging av én eller flere tjenester. Dette er barn og ungdom og familiene deres som vi ofte finner som mottakere av en eller flere tjenester innenfor barnevernet, spesialisthelsetjenesten, spesialpedagogisk oppfølging, NAV-systemet eller kriminalomsorgen. Når barn og unge er avhengig av mange tjenester er det av vesentlig betydning at disse tjenestene samarbeider med hverandre på en hensiktsmessig måte. Ikke minst blir det viktig å identifisere hva som hindrer et godt samarbeid, men også hva som fremmer det samme.

Samarbeidsproblemer mellom profesjonelle og tjenester har vært påpekt som en utfordring i mange år, og er fortsatt en av de store utfordringene man ser i arbeidet med barn og unge med sammensatte behov.

Det mangler kunnskap om hvilke samarbeidsmodeller som har effekt, hvilke tiltak som virker for hvilke målgrupper og kunnskap om implementering av tiltak og metoder. Videre mangler det standardiserte kartleggingsverktøy for risikovurderinger som er prøvd ut og standardisert etter norske forhold, og det mangler god forskning om hvorvidt slike kartleggingsverktøy er egnet for å identifisere risiko. Det gir stor risiko for at barnas behov ikke kartlegges godt nok og feil tiltak gis, eller at samtidig hjelp fra flere tjenester ikke tilbys. Internasjonalt har Norge blitt satt under lupen, ved at mange saker behandles av den europeiske menneskerettsdomstolen (EMK).

Forskning

En gjennomgang Forskningsrådet har gjort i tilknytning til BarnUnge21 viser at forskningen i Skandinavia og internasjonalt om utsatte barn og unge slik dette blir eksemplifisert i mandatet, er både omfattende og er publisert i høyt rangerte tidsskrifter, noe som indikerer at forskningen har høy vitenskapelig kvalitet. Denne forskningen er i hovedsak forankret i psykologi- og helsedisiplinene, men det er også innslag fra samfunnsfag som økonomi, pedagogikk og sosiologi (Kunnskapsenteret for utdanning 2019). I kartleggingen av velferdsforskning i Norge for 2013 og i *Lange Spor av velferdsforskningen* i 2019, dokumenterer NIFU at det er en mange forskningsmiljøer i Norge på området, men at forskningskvaliteten er svak på forskning om barn, unge og oppvekst. Fra forskningsrapporter, kunnskapsoppsummeringer og utredninger av forskjellige slag identifiseres forskningsbehovene på området. Blant annet blir det påpekt behov for oppdatert forskning om barn og unges psykiske helse, rusproblemer og psykiske lidelser og effekter av ulike tiltak og behandlingsformer (NIFU:2019:4). Vet vi nok om sammenhengene mellom sosioøkonomiske forhold i oppveksten og de virkninger dette har på de unges og senere voksnes helse- og levekår, og ikke minst på deres deltakelse i arbeids- og samfunnsliv? I undersøkelsen av ungdoms erfaringer med vold og overgrep i oppveksten oppsummeres flere typer forskningsbehov blant annet longitudinelle studier og studier av hvordan ungdom kan medvirke i forskningen (Hafstad, Augusti 2019).

Spørsmålet for BarnUnge21 er å vurdere om den eksisterende forskningen på feltet er relevant i lys av dagens og fremtidens utfordringer, om den er tverrfaglig nok og holder tilstrekkelig kvalitet, eller om det må tilrettelegges for annen type, bedre og mer relevant forskningsbasert kunnskap på området.

Utdanning

Fornyelse av offentlig sektor og bedre og mer effektive velferds-, helse- og sosialtjenester er ett av de prioriterte områdene i regjeringens langtidsplan for forskning og høyere utdanning. Et av hovedmålene på området er "en mer kunnskapsbasert tjenesteproduksjon og tjenesteutvikling, med særlig vekt på forskningssvake og tverrsektorielle områder". I en rekke stortingsmeldinger og dokumenter har regjeringen pekt på behov for forskning som kan bidra til økt kvalitet og likeverd i tjenestene, reduserte forskjeller og mindre utenforskap, bedre samhandling og organisering av tjenestene og kunnskap om effekter av tiltak. For utdanningene innebærer dette mer og bedre samarbeid og arbeidsdeling, og en satsing på å heve kompetansen og den praksisbaserte forskningen ved utdanningene.

I tilsynet med Bachelorutdanningene i barnevernet i Norge (NOKUT 2017) og i *Utredning av kompetansehevingstiltak i barnevernet (BufDir 2019)* kommer det fram at ny og oppdatert forskning fra fagområdet ikke brukes i undervisningen. I de korte profesjonsstudiene sosionom, barnevern og vernepleier-utdanningene er det i dag ikke krav om "praksisstudier". Det vil si at mange barnevernspedagoger og sosionomer ikke har vært i en barnevernstjeneste eller – institusjon før deres første arbeidsdag. Mange av disse havner også i stillinger i det statlige og/eller den kommunale delen av NAV. I spesialisthelsetjenesten og i psykologutdanningene derimot - stilles det som et krav for å få godkjent utdanningen at man har vært utplassert i praksis:

....hovedpraksis skal være på 20 uker fulltids sammenhengende utplassering i relevante helse- og velferdstjenester. Det totale praksisomfanget utgjør minimum 40 uker, eksklusiv den ferdighetstreningen som er innbakt i øvrig opplæring.

I mars 2019 ble det vedtatt nasjonale retningslinjer for alle grunnutdanningene innen helse- og sosialfag, nedfelt i egne retningslinjer for hver enkelt utdanning (RETHOS). Retningslinjene er utformet som læringsutbyttebeskrivelser med forventet sluttkompetanse hos de ferdige kandidatene.

Spørsmålet for BarnUnge 21-strategien er å blant annet å vurdere om utdanningene i tilstrekkelig grad er forankret i den forskningsbaserte og praksisnære kunnskapen, og i behovet for sektorovergripende og tverrfaglig kunnskap i tillegg til tjenestenes kompetansebehov.

Ledelse

Også HelseOmsorg21-strategien peker på behovet for å styrke kompetansen i tjenestene og da med effektive og lærende tjenester som ett av ti prioriterte områder. utfordringene BarnUnge21 strategien skal bidra til å løse kan ikke løses innenfor hver sektor, hvert forvaltningsnivå eller innenfor enkelte fag og disipliner. Det stilles store krav til styring og ledelse for å oppnå samordnede tjenester der hvor behovet for samhandling og koordinering er stort. Ikke minst er det behov for kunnskap om effekter av organisasjons-, styrings-, og finansieringsmodeller, og av hva som hemmer og fremmer implementering av ny kunnskap og innovasjon i tjenestene. En ambisjon med strategien er å bidra til at det etableres kunnskapsbasert ledelse i det systematiske forbedrings og fornyelsesarbeidet.

Spørsmålet for BarnUnge21-strategien er få fram hva som skal til for å ta i bruk forskning slik at den kan bidra til nye og forbedrede arbeidsmåter eller vesentlig forbedrede organisasjon- og styringsformer innenfor og på tvers av velferds-, helse- og sosialtjenesten. Strategien skal foreslå tiltak som gjør at ansvarlige ledere av tjenestene fremmer kunnskapsbasert praksis og helhetlige innsats for utsatte barn og unge.

Praksis

Formålet med utdanningene er knyttet til profesjonsutøvelsen i en yrkesrolle, stilt overfor oppgaver som skal løses sammen med noen, der ute i tjenestene. Fordi formålet med utdanningene ligger utenfor utdanningen selv, har både Samspillmeldingen (Utdanning for velferd. Meld.St.13) og oppfølgingen av denne vært klar på at både samspillet mellom utdanning og arbeidsliv og mellom de ulike utdanningene må styrkes.

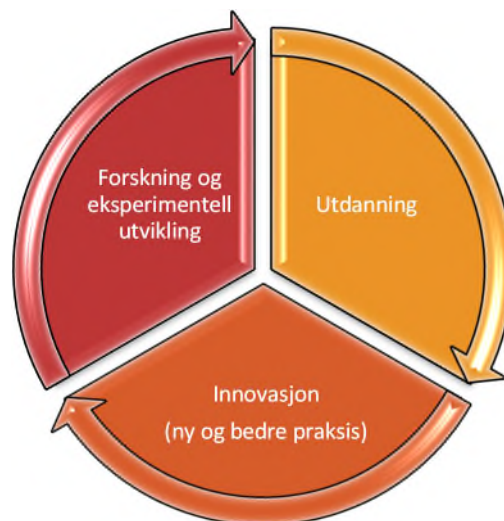
En ambisjon med strategien er å bidra til at utdanningene bruker oppdatert forskning og forskning som holder høy vitenskapelig kvalitet i undervisningen, og at denne kunnskapen også har konsekvenser for hvordan praksisdelen av utdanningene foregår. Det er også en ambisjon at de ulike tjenestene skal kunne samarbeide bedre, noe som tilsier et felles kunnskapsgrunnlag for hvordan dette best kan gjøres. En må i større grad evne å se praksisfeltet under ett, der til syvende og sist tjenestene er avhengig av hverandre og at oppmerksomheten må rettes mot å avdekke hvor samarbeidsmuligheter og evner butter.

Spørsmålet for BarnUnge21 er å vurdere hva som er status for bruk og tilgang til forskning i praksisfeltet og hvilke krav til kompetanse som bør forutsettes for å jobbe med utsatte barn og unge og hvordan og om systemene for læring og utvikling i systemet er tilstrekkelig utviklet.

Et kunnskapssystem for bedre arbeid med utsatte barn og unge

Strategien skal identifisere nye behov for kunnskap, utvikling og innovasjon og den skal bygge på eksisterende kunnskap, status og virkemidler, jf. mandatet. Resultatet av strategiprosessen er råd til departementene om hvordan forskning kan bidra til innovasjon i arbeidet med utsatte barn og unge, og hvordan den samlede virkemiddelbruken kan utnyttes best mulig. Strategien skal gi konkrete forslag til hvordan oppdatert kunnskap kan brukes i utdanningene, i praksisfeltet og som element og forutsetning for endrings og innovasjonsarbeid. Det vil si å avdekke de forutsetningene som skal til for å skape noe nytt som er til det bedre.

Kunnskapssirkelen: Et kunnskapssystem for bedre arbeid med utsatte barn og unge

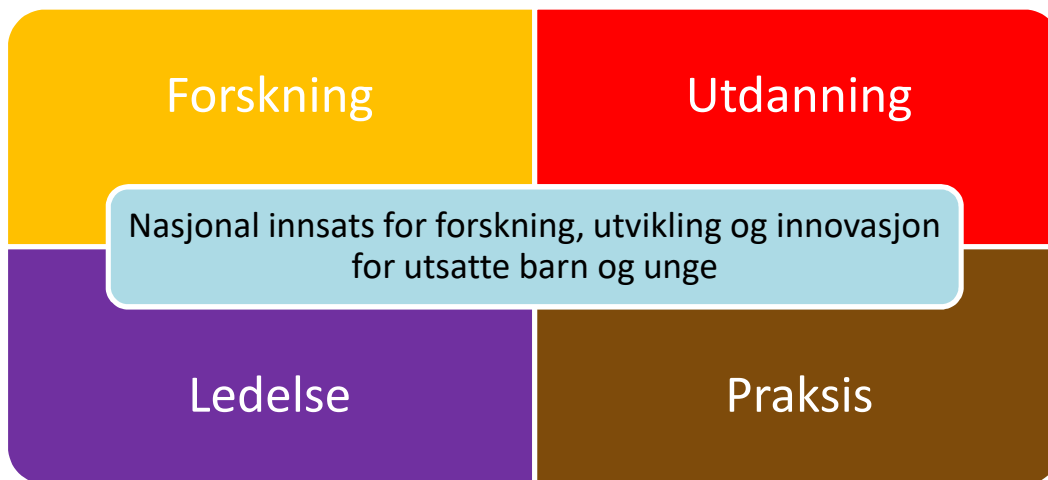
Strategien skal inneholde strategiske tiltak for å fremme forskning, og anvendelse av forskning som vil kunne gi langsiktige og målbare endringer i alle de berørte sektorområdene. Denne kunnskapen produseres gjennom forskning og eksperimentell utvikling (FoU) i samspill med praksis, den formidles gjennom utdanning og den overføres og tas i bruk gjennom innovasjon i praksisfeltet. Denne kunnskapssirkelen, omringet av ledelse, er et fundament for et velfungerende kunnskapssystem.

Fire prioriterte temaområder

Strategigruppen skal prioritere arbeidet rundt fire temaområder som den vil be om forslag til løsninger på:

- **Forskning som støtter praksis, utdanning og innovasjon.**
 - ✓ Forskningsinstitusjonenes ansvar og rolle i kunnskapsproduksjon og spredning
 - ✓ Foreslå tiltak som bidrar til utvikling av praksisnær forskning av høy metodisk kvalitet med sikte på at tjenestene tar i bruk systematisert og kvalitetssikret kunnskap i praksis.
 - ✓ Forslag til hvordan sørge for gode koblinger mellom forskning, innovasjon og praksisfeltet med sikte på å utvikle relevant og praksisnær forskning.
- **Utdanning for kunnskapsbasert, samordnet og brukerrettet praksis.**
 - ✓ Foreslå tiltak som gjør at grunnutdanningene og etter-/videreutdanningene på universitets- og høyskolenivå er godt koblet mot forskningsfronten
 - ✓ Foreslå tiltak som gjør at forsknings-, erfaringsbasert kunnskap anvendes i utdanningene,
 - ✓ Foreslå tiltak i utdanningene som bidrar til at praktikerne tar i bruk forskningsbasert kunnskap og har gode kunnskaper om tverrfaglig, tverretattlig og tverrprofesjonelt samarbeid
- **Ledelse for kunnskapsbasert, samordnet og brukerrettet praksis.**
 - ✓ Foreslå tiltak som gjør at de ansvarlige lederne av tjenestene på alle nivåer fremmer kunnskapsbasert praksis og helhetlig innsats.
 - ✓ Foreslå tiltak som kan gjøre at virksomheter blir mer kunnskapsbasert. Hvilken bistand eller hjelp kan de få til å manøvrere i eksisterende kunnskap?
 - ✓ Foreslå tiltak som kan bidra til at kommunene anvender og implementerer kunnskap. Hvordan kan man sikre at dette blir vektlagt fra administrasjon og ledelse?
 - ✓ Beskrive metoder og tiltak som kan bidra til at kommunale og statlige og private tjenesteeiere understøtter god, kunnskapsbasert praksis og helhetlig innsats.
- **Bruk av kunnskap i praksis.**
 - ✓ **Med basis i praksisfeltet:** Hvordan initiere økt bruk og tilgang til forskning? Foreslå tiltak som kan redusere barrierene for læring og utvikling, hvilke kompetansekrav stilles og hva er hindringer.
 - ✓ Foreslå tiltak som bidrar til at kunnskap blir til handling, og praksis blir til systematisert kunnskap.

Resultat: Nasjonal innsats for forskning, utvikling og innovasjon for utsatte barn og unge

Organisering

21-prosessen skal koordinere og optimalisere politikken på området ved at personer med erfaring og kompetanse fra ulike sektorer samles og på ulike måter bidrar til å beskrive tilstand, definere aktuelle problemstillinger og foreslå virksomme tiltak overfor utsatte barn og unge. Utfordringene knyttet til utsatte barn og unge berører en rekke departementer. Et tydelig eierskap fra BFD skal sikre god koordinering og ledelse av BU21-prosessen og øke sannsynligheten for at strategiens resultater vil gi hensiktsmessige endringer i den samlede FoU-innsatsen på feltet, hva angår både volum og innretning.

Departementsgruppen

Det er oppnevnt en departementsgruppe med representanter fra Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Arbeids- og sosialdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet og Barne- og familiedepartementet (BFD). Departementsgruppen ledes av BFD og skal fungere som et bindeledd mellom de ulike departementene og strategigruppen. Gruppen skal bidra til gjensidig informasjonsutveksling, blant annet om prosesser i departementene som er av betydning for strategigruppens arbeid. Siktemålet er å sikre jevnlig og koordinert kontakt mellom arbeidet i strategigruppen og departementene til nytte for alle parter. Dette skal sikre eierskap til prosess og resultater både for BFD og de andre departementene som finansierer forskning, utvikling og innovasjon på området barn og oppvekst.

Strategigruppen

Strategigruppen har ansvaret for å utarbeide strategien, og består av 15 medlemmer som til sammen har bred erfaring og kunnskap fra relevante tjenesteområder, utdanninger, og forskning samt forvaltning. Strategigruppen og gruppens leder er oppnevnt av Barne- og familiedepartementet (BFD) på vegne av regjeringen.

Arbeidsgrupper i for hvert temaområde

Strategigruppen oppnevner arbeidsgrupper – en for hvert av de fire temaområdene.

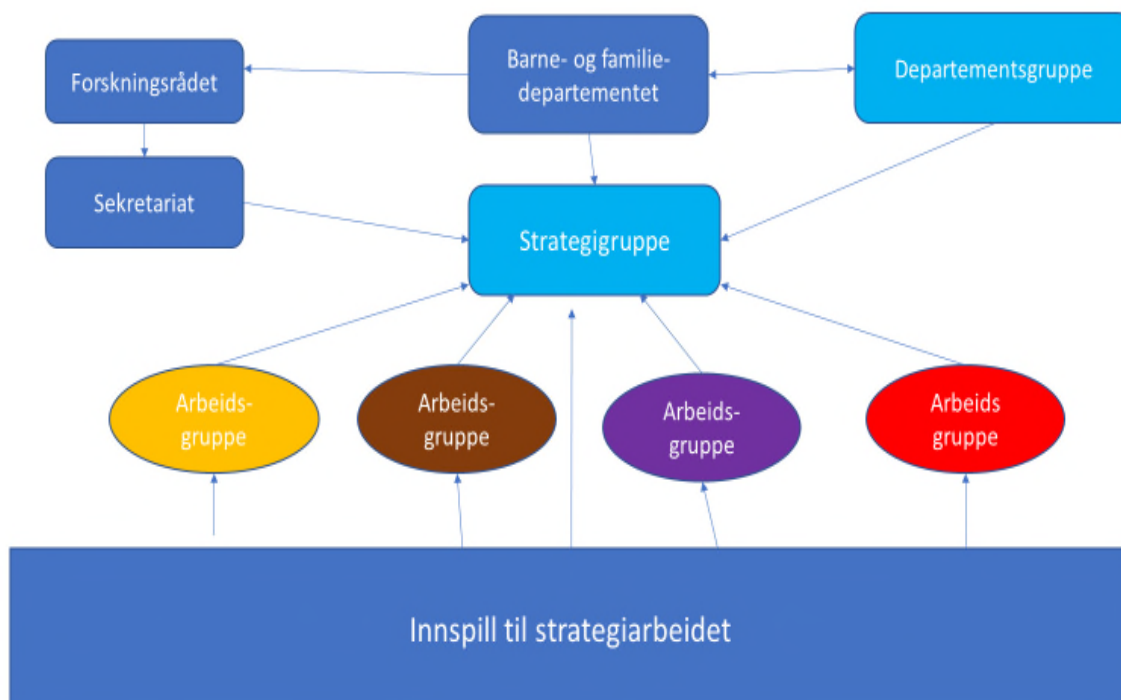
Arbeidsgruppene består av personer som arbeider innenfor ulike sektorer slik at de kan komme sammen og samarbeide om å finne løsninger på felles utfordringer. Organiseringen vil kunne gi nye møteplasser på tvers av eksisterende og kjente arenaer og prosesser og kan gi grunnlag for nye ideer og løsninger. Strategigruppen definerer arbeidsgruppenes inndeling, ansvar og leveranser. Arbeidet baseres på innspill og gruppens egen ekspertise.

For hvert temaområde skal arbeidsgruppene utarbeide delrapporter. Intensjonen med delrapportene er å presentere bakgrunn og begrunnelser for hvorfor det eventuelt er viktig å utrede konkrete utfordringer, og forslag til strategiske tiltak som vil kunne gi langsiktige og målbare endringer innen områdene.

21-prosessen:

Strategiarbeidet skal gjennomføres som en inkluderende prosess. Formålet med bred involvering er å etablere en mest mulig felles oppfatning av nåsituasjonen og på den måten skape grunnlag for god forankring av strategien og for den videre oppfølgingen av den. Et bredt engasjement er viktig for å identifisere felles behov og utfordringer. Det inviteres til innspill fra blant annet forskningsmiljøer, brukere, forvaltning, organisasjoner og frivillig sektor. Innspillene kan være rettet mot kun et arbeidsområde eller et tverrgående tema, men det er også mulig å spille inn til flere arbeidsområder og gi et overordnet innspill.

Alle innspillene, herunder delrapportene fra arbeidsgruppene danner grunnlaget for utarbeidelsen av en overordnet, tverrgående rapport der også temaer som faller utenfor arbeidsområdene kan trekkes inn.

Referanser:

Blystad Marte, Susanne L. Sundnes, Dag W. Aksnes: Velferdsforskning i Norge 2013: Ressurser og resultater. NIFU rapport 2015:10

BufDir (2019): Utredning av kompetansehevingstiltak i barnevernet.

Forskningsrådet 2017: Sektoranalyse Barne- og likestillingsdepartementet

Hafstad, G. S., & Augusti, E. M. (Red.) (2019). Ungdoms erfaringer med vold og overgrep i oppveksten: En nasjonal undersøkelse av ungdom i alderen 12 til 16 år. Oslo: Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress. (Rapport 4/2019).

HUNT: Helseundersøkelsen i Nord Trøndelag som omfatter helseopplysninger og biologisk materiale fra inbyggerne i norddelen av Trøndelag. Over 140.000 trøndere har deltatt i HUNT gjennom fire innsamlingsrunder siden oppstarten i 1984. Siste innsamlingsrunde i Nord-Trøndelag (HUNT4) varte til februar 2019.

Kristoffer Rørstad, Dag W. Aksnes, Inge Remberg og Ole Wiig: Kartlegging av forskning på psykisk helse i Norge NIFU 2019:4.

NOKUT (2017): Tilsyn med bachelorutdanninger i barnevern. NOKUTs tilsynsrapporter.

NOVA Forskningsprogram om vold i nære relasjoner: UngVold2015 og UngVold2017

NOVA : Ungdata juniorspørreskjemaundersøkelse til elever på 5.–7. trinn.

NOVA: Ungdata kartleggingsundersøkelser av ungdommers livssituasjon og levekår

Ruud, Erik (2019) BarnUnge21 – kartlegging av skandinavisk forskning 2014 – 2019. Kunnskapssenter for utdanning. Forsknings fra Norge, Sverige og Danmark 2014 – 2019.

Solberg, Espen, Vera Schwach, Dag Aksnes og Pål Børing: (2019): Lange spor i velferdsforskningen. En analyse av Forskningsrådets programmer for velferd og arbeidsliv fra 2000 – 2014. NIFU rapport 2019:7.

Introduksjon til de fire temaområdene

BarnUnge21-strategien skal inneholde tiltak av overordnet og strategisk art for å fremme god forskning og anvendelse av forskning som vil kunne gi langsiktige og målbare endringer til det beste for utsatte barn og unge. Strategien skal blant annet gi en vurdering av momentene nedenfor (jf. mandatet):

- Identifisere overordnede kunnskapsbehov, styrker og svakheter innen forskning på utsatte barn og unge. Strategien skal angi viktige prioriteringer framover, og hvem som bør sette forskningsagendaen, f.eks. om det bør være større innslag av brukarmedvirkning i forskningen, både brukere av tjenestene og brukere av kunnskapen.
- Identifisere og vurdere forskning på effekt av eksisterende tiltak og tjenester for utsatte barn og unge.
- Vurdere og foreslå tiltak og virkemidler som kan bidra til at kunnskap tas i bruk i forebygging, utdanningene, tjenestene og virkemiddelapparatet.
- Peke på muligheter og hindringer for samarbeid og nettverk mellom tjenester, forskningsmiljøer, brukere, myndigheter, frivillig sektor og interessegrupper for kunnskapsutvikling.

Arbeidsgruppene skal konsentrere seg om hvert av de fire temaområdene som presenteres nedenfor.

1. Forskning som støtter praksis, utdanning og innovasjon

- Foreslå tiltak som bidrar til utvikling av praksisnær forskning av høy metodisk kvalitet med sikte på at tjenestene tar i bruk systematisert og kvalitetssikret kunnskap i praksis.
- Forslag til hvordan sørge for gode koblinger mellom forskning, innovasjon og praksisfeltet med sikte på å utvikle relevant og praksisnær forskning.

Arbeidsområdet vil være en av fire delområder innenfor BarnUnge21 strategien. Rapporten fra dette arbeidsområdet vil være et innspill til strategigruppa om hvordan forskningen kan bidra til kvalitet i arbeidet med utsatte barn og unge, om man har den kunnskapen det er behov for – og hva som gjøres for å implementere denne kunnskapen. Nye praksiser og forslag til forbedringer pågår i kommunene, men det er behov for å få forskere til å studere mer systematisk om forutsetningene og virkningene for arbeidet som gjennomføres og om hvordan barn og unges medvirkning foregår og praktiseres. Arbeidsgruppen skal vurdere følgende i sitt arbeid:

- Identifisere og prioritere de viktigste forskningsområdene
- I hvilken grad dagens kunnskapsproduksjon gir et godt og tilstrekkelige grunnlag for å nå fastsatte mål
- Om dagens kunnskaps- og innovasjonssystem er hensiktsmessig innrettet for å nå målene innenfor området

2. Utdanning for kunnskapsbasert, samordnet og brukerrettet praksis

- Foreslå tiltak som gjør at grunnutdanningene og etter-/videreutdanningene på universitets- og høyskolenivå er godt koblet mot forskningsfronten.
- Foreslå hvordan forsknings-, praksis- og erfaringsbasert kunnskap anvendes i utdanningene.
- Foreslå tiltak i utdanningene som bidrar til at praktikerne tar i bruk forskningsbasert kunnskap og har gode kunnskaper om tverrfaglig, tverretattlig og tverrprofesjonelt samarbeid.

Arbeidsområdet vil være en av fire delområder innenfor BarnUnge21 strategien. Det er for eksempel dokumentert av NOKUT i 2017 og i BufDir i 2019 at barnevernet ikke har den kompetansen som kreves for å løse utfordringene i sektoren, og tjenestene er ikke godt nok samordnet for å hjelpe barn og unge og deres familier. I forbindelse med kompetansestrategien har Barne- og familiedepartementet fulgt opp med å tilrettelegge for praksisrettede masterutdanninger for arbeid i barnevernet. I tillegg har RETHOS fått i oppdrag å utforme nasjonale retningslinjer for to barnevernsfaglige masterutdanninger: En masterutdanning for barnevernspedagoger og en tverrfaglig masterutdanning.

BarnUnge21 må ta hensyn til pågående prosesser og vurdere hvordan de kan bidra til at utdanningene tar i bruk forsknings-, praksis- og erfaringsbasert kunnskap.

Rapporten fra dette arbeidsområdet vil være et innspill til strategigruppa om status på området, og faktorer som fremmer og hemmer at innholdet i utdanningene ikke er på det nivået som forventes og kreves for å gjøre et kvalitativt godt arbeid med utsatte barn og unge:

- Hvilke krav til kompetanse kreves for å gjøre et godt arbeid for utsatte barn og unge?
- Konkretisere mulighetene og barrierene på området
- Vurdere og foreslå tiltak og virkemidler som kan bidra til at kunnskap tas i bruk i utdanningene, tjenestene og virkemiddelapparatet.

3. Ledelse for kunnskapsbasert, samordnet og brukerrettet praksis

- Foreslå tiltak som gjør at de ansvarlige lederne av tjenestene fremmer kunnskapsbasert praksis og helhetlig innsats for utsatte barn og unge.
- Hvordan få kommunene til å bruke kunnskap og hvordan blir dette vektlagt fra administrasjon og ledelse?
- Hva skal til for at ledelsen av tjenester understøtter god, kunnskapsbasert praksis og helhetlig innsats?
- Hvilken bistand eller hjelp kan man få til å manøvrere i eksisterende kunnskap?

Arbeidsområdet vil være en av fire delområder innenfor BarnUnge21 strategien. Rapporten fra dette arbeidsområdet vil være et innspill til strategigruppa om betydningen av ledelse og organisering for å få til systematisk forbedringsarbeid og fornyelse i arbeidet med utsatte barn og unge.

Kunnskapsgrunnlaget som Fafo har utarbeidet i 0-24 samarbeidet viser at selv om det allerede er mye samordning og samarbeid omkring utsatte barn og unge i kommunene, så er det en manglende struktur, systematikk og kultur for samarbeid innen velferdstjenestene. Å lykkes med bedre samordning krever målrettet arbeid. Det er flere eksempler på prosjekter og tiltak rundt om i landet som hver for seg ser ut til å ha lyktes med samordning. Det er i mindre grad systematisk dokumentert hvorvidt dette arbeidet kan implementeres flere steder. En forutsetning for systematisk forbedringsarbeid er at ledere legger til rette for at det settes av tid og ressurser til nettopp dette.

4. Bruk av kunnskap i praksis.

- **Med basis i praksisfeltet:** Hva er status for bruk og tilgang til forskning, hvordan er systemene for læring og utvikling, hvilke kompetansekrav stilles og hva er barrierer?
- Foreslå tiltak som bidrar til at kunnskap blir til handling, og praksis blir til systematisert kunnskap.

Arbeidsområdet vil være en av fire delområder innenfor BarnUnge21 strategien. Det er viktig å prioritere bruk av kunnskap i praksis og rapporten fra dette arbeidsområdet vil være et innspill til strategigruppa til løsninger på hvordan arbeidet med utsatte barn og unge kan baseres på solid faglig kompetanse.

- Hva skal til for at forskning tas i bruk?
- Hva er det som hemmer og fremmer bruk av forskning?
- Hva skal til for at forskningsmiljøene prioriterer forskning av relevans for praksis?
- Hvordan formidles forskningsresultater til praksisfeltet?